

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda

årg. 21 nr 5 dec. 2010

Självordsbomb i Stockholm: Förstå sammanhanget!

Om man inte förstår det stora, till och med globala sammanhang i vilket självordsbombningen i centrala Stockholm skedde, kommer det hela antingen att framstå som en absurd händelse, eller leda till förenklade och falska förklaringar om islam och religion.

Det är den globala finansiella och ekonomiska sammanbrottsprocessen (som har pågått i mer än 40 år) som är den överhängande faktorn som bestämmer nästan alla stora politiska och sociala händelser i världen idag.

Sammanbrottskrisen har två överlappande aspekter:

1. Det globala finanssystemet har kontrollerats av oligarkiska intressen i Londons City åtminstone sedan 1971, då efterkrigstidens Bretton Woods-system övergavs. Samma brittiska imperium har styrt världspolitiken med sina geopolitiska manipulationer av etniska och religiösa grupper och hela länder, enligt metoden härska genom att söndra. Men nu har detta imperium kommit till sitt lagbundna sammanbrott. Med näbbar och klor försöker det hålla sig vid liv, eller dra alla med sig ner i djupet.

2. Sammanbrottskrisen har skapat ett farligt socialt fenomen bland ungdomar som ser sig själva utan framtid och utan hopp. Detta har reflekterats i de många vansinniga skolskjutningarna i USA, Tyskland och senast i Finland. En stor del av ungdomarna idag upplever att de är lämnade åt sitt öde av samhället, staten och sina föräldrar. Fyrtio år av postindustriell politik, nedskärningar i namn av att balansera statsbudgetar och en pessimistisk grön ideologi som betraktar människor som parasiter och bakterier har fått ”många ungdomar att känna psykologiskt utanförskap”, som Lyndon LaRouche uttryckte det i en kommentar till Stockholmsdådet. Med våldsamma dataspel eller (som i självordsbombarens fall) al-Qaidas propagandafilmer som enda underhållning är det inte så förvånande att många ungdomar ser på detta samhälle med mordisk avsky.

Intressant nog finner man båda dessa faktorer hos självordsbombaren i Stockholm. Taymour Abdulwahhab förvandlades från en vanlig svensk ungdom till en fanatisk våldsman i hjärntvåttlaboratorierna i Luton, England.

Att politiker, ekonomer och även en del medborgare kan tycka att åtstramning är bra för att lösa en ekonomisk kris, att banker och spekulanter måste räddas på bekostnad av realekonomiska investeringar och nationers och vanliga människors välfärd, att en minskning av världsbefolkningen (läs: folk mord) för att bevara naturen är OK, och att bomba sönder och på annat sätt straffa hela nationer i Asien och Afrika i namn av att sprida demokrati också kan gå för sig, men samtidigt säga att en sak som självordsbombningen i Stockholm eller skolskjutningen i Jokela inte går att förstå, är mycket märkligt.

I detta mörker bär LaRoucherörelsen i Sverige och i världen facklan för att visa vägen ut ur denna överhängande mörka tid. Med våra ekonomiska program (banklagen Glass-Steagall och Världslantern för infrastrukturutveckling) kan vi ge hopp och en uppgift till dagens människor och kommande generationer i alla nationer. Det är vår och allas uppgift i detta livet att ”fatta all sanning, att våga all rätt, och bilda det sköna med glädje!”

Webcast med Lyndon LaRouche lördag den 22 januari kl. 19 svensk tid.

Gå in via larouchepac.com

Går Sveriges ekonomi som tåget?

Ja, verkligen!

Euron, eller "Rosemarys baby", som Helga Zepp-LaRouche kallar den, står inför sitt sammanbrott. "Den sista striden: Hur Europa ruinerar sin valuta" var omslagsrubriken på Tysklands stora veckotidskrift *Der Spiegel* förra veckan! Om du tycker att EAP varit alarmistiska, så jämför med vad *Der Spiegel* skrev: Euron kan brytas upp före jul, med ännu värre konsekvenser än Lehman Brothers-konkursen, och det är förunderligt hur totalt handfallna alla politikerna är i denna kris. Och julen är om två veckor!

Mitt i det värsta ekonomiska och finansiella sammanbrottet i Europa skryter finansminister Anders Borg och olika myndigheter med att Sveriges ekonomi går som tåget. Borg säger till och med att Sveriges ekonomiska tillväxt är i nivå med Kinas! Men vi ser inte tusentals nya kilometer höghastighetsbanor byggas som i Kina, för inte tala om magnetåtgång! Vi bygger inga vattendammar och kärnkraftverk och vi har inget månlandningsprogram som kineserna. Vi bygger inte ens nya bostäder till kommande generationer. Inte heller några nya industrier ...

Så vad lever den svenska tigern på? Borg och andra invagar svenska folket i en falsk säkerhet, istället för att säga sanningen om den europeiska och globala krisen och arbeta för de riktiga lösningarna som LaRouchereörelsen gjort på ett enastående sätt.

Den svenska tågtrafiken och X2000 ger en mer rättvisande bild – en sönderkörd ekonomi som hålls ihop av rost och röta. Årtionden av försummat underhåll av järnvägarna leder till spruckna järnvägshjul och rälsbrott. Avregleringen av tågtrafiken ledde till en idiotkonkurrens, där det första som hände var att underhållsverkstäder stängde. Billiga tåg, inköpta från Italien eller andra länder ovana vid vårt klimat, har sparats ihop till kortsiktiga vinster, men också sparats in svenska jobb vid de stora nu hädangångna svenska järnverkstäderna. Ökat tågkaos blev det självklara resultatet.

Hur blev det så?

Ända sedan 1980-talet har ekonomin lagts om till post-industrialism och nedskurna realinvesteringar. Finanssystemet har styrts om till finansbubblor. För varje kris har än mer av samhällets sparade kapital, skatteinkomster och nyskapad kredit kastats in i nya bubblor för att hålla bubbelsystemet flytande. Banksystemet har räddats med enorma subventioner, frihet att plundra sina kunder och frihet till vild egen spekulering. Det är alltid storbankerna som skall prioriteras, enligt Anders Borgs ordning och reda-politik, genom att de kallas "systemviktiga". D.v.s. de hotar med att bankomaterna skall stängas och alla betalningar stoppas, liksom handels- och företagskrediter, om de inte får nya pengar att spekulera med, för att ta igen gamla spekulationsförluster.

Det gäller inte bara det svenska banksystemet utan hela det internationella finanssystemet, som domineras av den brittiskkontrollerade bankgruppen Inter Alpha, där bl.a. Nordea ingår. Inter Alpha, som utgör kärnan i det nutida brittiska imperiet, har drivit på varje steg i utvecklingen mot "fria" finansmarknader ända sedan det statligt reglerade finanssystemet avvecklades, i och med att Bretton Woods-systemet med fasta växelkurser bröts sönder 1971. Inter Alpha kontrollerar det internationella finanssystemet främst genom de enorma spekulationsfonder som kallas hedgefonder, vilka är inhyta i helt oreglerade bankcentra i bl.a. brittiska Karibien.

Inter Alpha-bankerna vill att europeiska länder som Grekland, Irland och tidigare Lettland och Island, tvingas på knä för att betala bankernas förluster. De försöker t.o.m. få EU att med nya regler ta över kontrollen över alla EU-ländernas budgetar. Deras alternativ är helt tydligt diktatur och mördande åtstramning, precis som på 1920- och 1930-talet.

Lösningen: Glass-Steagall!

Det finns bara ett sätt att nu undvika kaos och diktatur och det är att bestämma sig för att prioritera människorna och realinvesteringarna före bankernas spekuleringsskulder. Det gör man genom att dela bankerna. Ett i hela västvärlden beprövat sätt att dela bankerna är banklagen Glass-Steagall som stiftades i USA 1933. Den lagen sanerade det amerikanska banksystemet från "det glada 20-talets" excesser. Bankerna krymptes ned, men kunde hållas igång och betalningssystemet fungerade. Lagen höll sedan bankerna stabila i ett halvt århundrade. Bakom lagen stod USA:s president Franklin D. Roosevelt, som ville styra om kreditssystemet för att sätta miljoner i arbete i "New Deal". I Sverige hade vi en motsvarande banklag fram till 1980-talets avregleringar, som betydde att finanssystemet var uppdelat i tre åtskilda delar: 1. affärsbanker (för betalningssystem, insättningar och affärsutlåning) samt 2. finansbolag (för olika sorters ren spekulering och risktagande) och 3. försäkringsbolag. Endast de hårt reglerade affärsbankerna garanterades av staten.

Bankerna måste omedelbart delas enligt Glass-Steagall. Så kan människorna i bankkrisen befrias från att betala bankernas gigantiska spekulationsförluster, utan att de allmännyttiga delarna av bankerna går under. Så kan alla EU-länder mitt i en euro-kollaps börja använda sina kreditssystem för att sätta folk i jobb med viktiga statliga infrastrukturprojekt. Det är så man får riktig ordning och reda i statsfinanserna, inklusive tågtrafiken.

I London tror man inte på euron

I Londons City, världens finanscentrum, tror man inte att euron kommer att finnas kvar särskilt länge till. Konsultfirman CEBR ger bara euron 20 procents chans att överleva, eftersom kraven på sänkt levnadsstandard gör den ohållbar.

Chefen för CEBR Douglas McWilliams sa i en tidningsintervju den 14 december att människorna i Irland, Grekland, Spanien, Portugal och Italien måste minska sin konsumtion med 15 procent om euron ska klara sig. Detta är mer än de 14 procent som britterna fick minska sin konsumtion med under andra världskriget.

– Det finns inget exempel i modern tid på att levnadsstandarden har sänkts i fredstid i den omfattning som krävs för att behålla euron i dess nuvarande form. Nedskärningar i den behövda omfattningen har faktiskt bara med knapp nöd lyckats genomföras i krigstid. Det är därför som euron har högst en chans på fem att klara sig, sa McWilliams.

Han hänvisade till CEBR:s senaste Global Economic Prospects, där man pekar på fyra andra saker som måste till för att euron ska klara sig, samtliga osannolika: Den tyska tillväxten måste varaktigt överstiga 3 procent i minst fyra år; en europeisk räddningsfond, tillräckligt stor för att rädda Spanien och Italien, måste byggas upp; ett system som ger EU viss makt över den ekonomiska politiken i de ekonomiskt svagare länderna måste konstrueras och inlemmas i ett nytt EU-fördrag; och de offentliga utgifterna i de ekonomiskt svagare länderna måste minska med runt 10 procent av BNP.

Kolumnisten Ambrose Evans-Pritchard, ett språkrör för Londons City, skrev i *Daily Telegraph* den 14 december att euron är i "stort behov av en begravningsentreprenör", eftersom ingenting av allt det som pratas om kommer att bli verklighet. Det kommer inte att bli några euro-obligationer, ingen ökning av den 440 miljarder euro stora räddningsfonden och inga stora uppköp av statsskulder från Europeiska centralbankens sida, eftersom det betyder att man måste slå sönder nationalstaten och att Tyskland måste hosta upp pengarna för hela övriga Europa. "Hur kan Tyskland och Frankrike utan vidare gå med på planer som gör EU till en skuldunion, med gemensam finanspolitik, skatteuppbörd och budgetpolitik, det stoff som krig och revolutioner vävts av i

århundraden? Att göra det är att montera ned de gamla europeiska nationalstaterna i allt utom till namnet.”

Även om Tysklands förbundskansler Angela Merkel och Frankrikes president Nicolas Sarkozy försöker så kommer det att stoppas av den tyska författningsdomstolen.

Han citerar Hans-Werner Sinn på det tyska ekonomiska IFO-institutet: ”Om vi lägger ihop skulderna i länderna i den sydvästra delen av Europa så förpestar vi våra barns framtid: skuldnivåerna är astronomiska.”

Han slutar med frågan: ”Ska vi skylla på dem som har oturen att sitta vid makten nu, eller på de skyldiga i Maastricht som skapade den här domedagsmaskinen? Om projektet som sådant är ruttet, så är det sannerligen en begravningsentreprenör som eurozonen mest behöver.”

LaRouche: Vi har en allians!

I en diskussion med sina medarbetare söndagen den 12 december betonade Lyndon LaRouche, att det finns en internationell allians som kan ersätta det pågående vansinnet.

Allt som hänt hittills i krisen saknar relevans, sa han.

– När vi nu närmar oss jul, är varje del av världen färdig att explodera. Därför har vi i LaRoucherörelsen, genom våra initiativ, en möjlighet att åstadkomma en radikal omsvängning bort från den rådande internationella politiken.

LaRouche betonade att verkligheten, tvärtemot det vansinne som dominerar den nuvarande skenbara politiska geometrin, är att det finns en internationell kombination av nationer som håller med om det som LaRouche föreslår.

– Om man läser av världsläget utifrån det som kan uppfattas som rådande trender, är läget nedslående. Men om man inser att vi går in i en ny period, som skulle kunna bryta upp allting, då finns det fog för optimism.

Se på vilken kombination av nationer som håller med oss, sa LaRouche.

– Vi har Kina, som i huvudsak håller med oss. Indien är viktigt. Ryssland är extremt viktigt. Vi måste byta vårt fokus till detta nätverk av stater generellt. Fokusera inte bara på Nawapa! Det är bara en utgångspunkt till ett bredare globalt utvecklingsperspektiv, som inbegriper bland annat Plinho i Mexico, överbryggandet av Darienluckan för att komma till Colombia och hela vägen vidare till Argentina. Det inbegriper det afrikanska utvecklingsprogrammet Transaqua. Det inbegriper Beringsundsprojektet och utvecklingen av Sibirien.

Hela världssystemet håller på att rasa ihop och de som är pessimister är på fel sida, underströk LaRouche.

– Vårt jobb är att visa ledarskap genom att ge folket en aning om vad som kan och måste göras. Vad kan vi göra åt pessimismen? Vi kan göra en hel del. De enda goda nyheter som finns där ute, är de som vi skapar.

2, 5 miljarder människor satsar på samarbete

Efter att ha börjat i stort sett från noll har Kina och Indien ökat sitt samarbete i en accelererande takt. Asiens två jätteländer med sammanlagt 2,5 miljarder invånare ingick ett ekonomiskt samarbetsavtal vid den kinesiske premiärministern Wen Jiabaos första besök hos sin indiske kollega Manmohan Singh år 2005. Den 15-17 december i år återbesöker Wen Jiabao Indien tillsammans med en delegation bestående av 400 kinesiska näringslivsrepresentanter.

Ledningarna i både Beijing och New Delhi inriktar sig på att fördjupa förtroendet mellan länderna, eftersom det finns stora risker att orosstiftare på båda sidor vill använda olika problem, militärintressen, gränskonflikter, gränsöverskridande floder mm., för att öka spänningen mellan dem. Splittringen mellan Kina

och Indien har underhållits av brittiska geopolitiska intressen i århundraden och är idag huvudanledningen till att britterna varit så intresserade att utvidga kriget i Afghanistan till Centralasien och Pakistan. Den amerikanske presidenten Obama antog vid sitt besök i Indien den 5–9 november en ”pro-indisk” hållning, som användes för att spela upp konflikter med Kina, från både amerikansk och indisk sida, rapporterar *Executive Intelligence Review* från New Delhi.

Det ekonomiska samarbetet används däremot som en motor för freden här, precis som varit fallet i Europa mellan Tyskland och Frankrike. Den indiske utrikesministern Nirupama Rao har varit indisk ambassadör i Kina och är en nyckelperson för detta fredsarbete. På ett Kina-Indien-forum organiserat av det indiska näringslivet den 13 december sa Rao, att Indien ser Kina som sin största granne och ser fram emot ”att på ett verkligt och direkt sätt bygga broar med Kina och lära mer om Kina, för att skapa fler relationer till ömsesidig nytta”.

– Vi behöver mer kinesiska investeringar i Indien, speciellt i den växande infrastrukturektorn. Det som Kina lyckats med ifråga om infrastrukturutbyggnad och byggande av det Nya Kina, är verkligen ett exempel för oss att studera, sa Rao.

Den kinesiske ambassadören Zhang Yan svarade i samma anda:

– När Kina och Indien tar varandra i hand kan det få positiva effekter inte bara i deras respektive länder, utan i världen i stort.

Detta är nödvändigt eftersom båda länderna står inför enorma ekonomiska utmaningar. Den indiska tidningen *Financial Express* pekade på, att Kinas strategiska omsvängning till expansion av sin enorma hemmamarknad, bort från beroendet av export till de krisdrabbade europeiska och amerikanska marknaderna, kommer att erbjuda stora öppningar för Indien. Tidningen citerade Anil Bhardwaj, generalsekreterare för Fisme, som representerar små och medelstora företag:

– Det är dags för indiska företag att utforska och erövra den kinesiska marknaden, när draken efter recessionen fokuserar på att skapa inhemsk efterfrågan för att ersätta sin traditionella exportinriktade ekonomiska tillväxtstrategi.

Å andra sidan har kinesiska banker visat stort intresse att finansiera infrastrukturprojekt i Indien, både i energi- och transportsektorerna. Indiens 12:e femårsplan, som börjar 2012, innehåller investeringar i infrastruktursektorn för 1.000 miljarder dollar. Kinesisk finansiering kommer att vara billigare än från annat håll och skulle kunna hjälpa infrastrukturprojekt här som riskerar strypas av finansieringsproblem, menade *Financial Express*. Det indiska kraftbolaget Reliance Power har, redan före Wen Jiabaos besök och väntade jättelika samarbetsavtal, fått låna 10 miljarder dollar för att köpa utrustning till sitt kraftprojekt i Sasan från Shanghai Electric.

Island: Vi lät bankerna gå och mår bättre

Islands president Olafur R. Grimsson förklarade i en intervju för Bloomberg.com att hans land har klarat sig mycket bättre tack vare att man vägrade att betala bankernas förluster och lät dem gå omkull.

– Skillnaden är att i Island lät vi bankerna gå omkull, sa han. Det var privatbanker och vi pumpade inte in pengar i dem för att hålla dem under armarna. Staten tog inte på sig de fallerade privatbankernas skyldigheter.

Tidigare i år, då den isländska regeringen förhandlade fram drakoniska villkor för en räddningsaktion som sedan godkändes av det isländska alltinget, var det Grimsson som gjorde bruk av presidentens rätt att underställa saken en folkomröstning, vilken resulterade i ett rungande nej från isländarna.

– Island klarar sig mycket bättre än väntat, sa Grimsson.

– Den isländska statens betalningsansvar för utländska place-

rares fordringar som härstammar från IceSave-konton i den fallerade Landsbanki borde underställas en folkomröstning, sa han.

– Hur mycket kan vi begära att vanliga människor – bönder och fiskare och lärare och läkare och sjuksköterskor – ska ställa upp med för att betala fallerade privatbankers förluster? Den frågan, som har stått i centrum för IceSave-saken, blir nu den brännande frågan i många europeiska länder, sa Grimsson.

Efter det att Island sagt nej till villkoren för räddningsaktionen gav IMF vika och började betala ut ett av IMF organiserat lån på 4,6 miljarder dollar. Nu sade Grimsson att Island kanske inte behöver hela beloppet. Islands bankrutta banker delades, på så vis att placerades fordringar på 85 miljarder dollar separerades från bankernas inhemska verksamhet, och tack vare det kunde de fortsätta att tjäna den isländska ekonomin.

(S)-krisen en spegelbild av samhällstragedin

Den svenska socialdemokratis nuvarande kris är en spegelbild av en större tragedi. Hela västvärlden har bytt ut sin identitet som ett produktivt och utvecklingsinriktat samhälle efter andra världskriget, mot dagens degenererade konsumtionssamhälle. Krisen som drabbade Socialdemokraterna i riksdagsvalet 2010 började för ungefär 40 år sedan. Ända sedan Olof Palme startade omvandlingen av socialdemokratin i malthusiansk riktning och gjorde Sverige till en del av den brittiska gröna attacken på industrisamhället och civilisationen, har man försökt sitta på så många stolar som möjligt allt eftersom socialdemokratins traditionella ekonomiska och politiska bas kannibaliserats bit för bit.

1. Sossarna har velat sitta på den gröna stolen med kärnkraftsmotstånd och industriell avveckling allt sedan Palmes tid, men det blev en tydlig ideologisk linje med Göran Perssons ”gröna folkhem” på 1990-talet.

2. Sossarna vill vara frihandels- och globaliseringsivrare, och finansoligarkins högsta beskyddare genom avreglering av finansmarknaden, elmarknaden och privatisering av statliga tillgångar.

3. Sossarna vill vara bäst i klassen vad gäller nedskärningar, besparingar och fascistisk åtstramning, allt i namn av att balansera en budget som krymper på grund av avvecklingen av den industriella produktiva basen, som är ett resultatet av de första två punkterna.

4. Sossarna har, speciellt de senaste åren, allierat sig med den ”liberala” imperialism som Tony Blair stod för. Svensk vapenindustri såldes och blev en del av British Aerospace Systems tillgångar. Sveriges försvarsmakt har omvandlats till en kolonial styrka som stödjer anglo-amerikanska militära interventioner mot svaga nationer i Asien och Afrika. Man har också offrat stora stycken av Sveriges suveränitet genom EU-medlemskapet och Lissabonfördraget.

Problemet med detta, som visades i valresultatet senast, är att alla dessa stolar redan är upptagna av andra partier. De som vill vara gröna går till Miljöpartiet. De som vill vara frimarknadsliberala går till de riktigt liberala. De som vill balansera budgeten och begränsa statens roll i välfärden går till Moderaterna. De som vill stödja krig i andra länder kan välja vilket parti som helst i högerblocket. Inte så många stolar kvar för sossarna! Resten har gått i protest till Sverigedemokraterna!

Storbritanniens och Hollands regeringar, med stöd av IMF och bl. a. Sverige, försökte då tvinga Islands regering att åtminstone ta på sig bankförlusterna för sina landsmäns insättningar i IceSave-banken. Argumentet var att det var en virtuell internetbank som inte fanns på plats utanför Island, och därför skulle isländska staten stå för insättargarantin även för kunder i utlandet. I själva verket hade både Storbritanniens och Hollands regeringar godkänt IceSave som bank för sina invånare. De ville dessutom att islänningarna skulle betala den holländska insättargarantins högre belopp till de holländska kunderna. Enbart den lilla IceSave-delen av de isländska bankernas förluster hade räckt för att ruinera det isländska folket i generationer, om inte folkets protester och presidenten hade stoppat det.

Men, men ... Det finns en enda utväg från denna tragedi för både Socialdemokraterna och nationen. Detsamma gäller andra europeiska länder och USA. Följ Lyndon LaRouches rekommendationer för att stoppa den nuvarande marschen mot det finansiella och realekonomiska sammanbrottets avgrund. LaRouche rekommenderar de berörda nationerna att sätta stopp för den massiva finansiella spekuleringen som har dränerat samhällena på kapital och resurser genom att vidta följande specifika och beprövade åtgärder:

1. Avbryt räddningsaktionerna för finansbubblan med sedeltryckning på båda sidorna av Atlanten och återinför banklagen Glass-Steagall för att separera allmännyttiga banker från finansbolag.

2. Sätt stopp för det gröna vansinnet, och starta ett nytt kredit- och valutasystem med USA, Kina, Ryssland och Indien i spetsen för att skapa stora mängder av statliga krediter för investeringar i storskaliga infrastruktur-, industri-, jordbruks- och vetenskapliga projekt globalt. Detta betyder att vi rullar tillbaka effekterna av mer än 200 års brittisk imperialism, geopolitiska krig, svält och fattigdom.

Sossarnas bas har alltid varit den industri- och utvecklingsinriktade arbetarrörelsen, samt småföretagarna och uppfinnarna, d. v. s. innan den stora omvandlingen började under Palme. Sossarna kan återta den basen om de går tillbaka till sin ursprungliga identitet.

Sossarna måste också förstå den viktigaste poängen här. Det handlar inte om ett politiskt parti. Det handlar om en hel nation. Sossarna måste sluta prata om sitt parti och börja diskutera vad som är bra för nationen!

I allt som jag sett från sossarnas egen kriskommission och andra massmedie- och expertkommentarer handlar debatten om allt annat än den gigantiska elefanten som sitter mitt i vardagsrummet. Elefanten är de fyra viktiga punkterna som måste diskuteras både bland sossar och alla medborgare nu!

Hussein Askary

